

sidste Vædringsforslag om en Vædring af Titlen er jo kun en Følge af den Tilføining, vi have gjort om en forøget Afgift paa fremmed Øl. — Endelig har Finantsministeren filltet et Vædringsforslag til § 26, om hvilket jeg kun skal bemærke, at Udvalget for sit Vedkommende ikke har Noget imod at slutte sig dertil, og jeg kan derfor anbefale at stemme derfor.

Dan: Inden jeg gaar over til at omtale Mindretallets Vædringsforslag, som gaar ud paa at udstemme § 25, maa det være mig tilladt at omtale det finantsielle Resultat, som Mindretallet har antaget vilde fremkomme, hvis dets Forslag maatte blive vedtaget. Mindretallet har regnet paa, at der vilde blive en Nedgang af 100,000 Tdr. i Forbruget af bairisk Øl. Jeg tror ikke, at Mindretallet har Ret deri; jeg tror paa ingen Maade, at Nedgangen i Forbruget af bairisk Øl vil blive saa stor, og jeg finder denne Anskuelse bestyrtet derved, at ogsaa Grosfererjocietetet i sin Betænkning, som vi forleden have modtaget, udtaler sig i denne Retning; men vi staa jo i alt Fald foreløbig overfor denne Beregning. Hvad dernæst angaar Nedgangen i Forbruget af Brændevin, have vi jo været noget vanskelig stillede med Hensyn til at komme til et Resultat. Vi have navnlig favnet Finantsministerens Betænkning, idet den høitærede Minister har havt to høit forskellige Standpunkter i denne Henseende. Den høitærede Minister mente nemlig i 1886--87, at en Afgift af 2 Kr. pr. Pot Alkohol vilde kun bringe Forbruget $\frac{1}{3}$ ned, medens Ministeren i Aar mener, at 1 Krones Bestatning vil bringe Forbruget ned til Halvdelen. Et af de to Standpunkter maa jo sikkert være tilforladeligt, medmindre man som jeg skulde mene, at intet af dem holder Stik. Mindretallet er i sine Overveielser kommet til det Resultat, at den af os foreslaaede Stat vil bringe Brændevinsforbruget ned med $\frac{1}{3}$, og herefter vil det Beløb, som vil indkomme ved 10 Kroners Staten paa bairisk Øl, udgjøre 6 Mill., medens den forhøiede Brændevinsafgift vil løbe op til 10,500,000, ialt 16,500,000 Kr., og den Nedgang, som Mindretallet har beregnet vil udgjøre 4,500,000 Kr. — derefter bliver der altsaa til Rest 12 Mill. Kr., som altsaa Mindretallet formener at maatte fastholde til Kompensation ved den eventuelle Toldlov. Mindretallet forlanger jo foreløbig fuld Dækning for dette Beløb, og det skulde altsaa synes, som om Statskassens Indtægter formindstbedes med den nuværende Brændevinsstats Beløb 2,700,000 Kr. Jeg er ikke fillter paa, at det holder Stik, idet jeg

næsten tror, at Mindretallet nærmere har beregnet Nedgangen for stor, navnlig ogsaa af Hensyn til de Bemærkninger, jeg gjorde for Ølets Vedkommende. Under alle Omstændigheder skal det vise sig, at ved nærmere Overveielser er Mindretallet villigt til at forhandle herom; men foreløbig mener Mindretallet, at vi kunne gaa til Toldlovsbehandlingen med det Beløb, vi her ere komne, til og det maa fastholde, at det i alt Fald er en imødekommende Forhandlingsbasis.

Jeg skal herefter gaa over til at motivere, hvorfor Mindretallet foreslaar at udstemme § 25. § 25 gaar jo ud paa, at Halvdelen af den indvundne Stats Beløb skal anvendes til Nedgang i Toldindtægterne, medens Resten skal overgives til Kommunerne og altsaa ikke komme Nedjættelser paa Toldloven til Gode. Det er dette Punkt med Hensyn til Kommunerne, som Mindretallet absolut maa modsette sig. Ganste vist indrømmer Mindretallet, at Kommunerne Stilling er temmelig vanskelig, Kommunestatterne hvile, jo længere Tid der gaar, tungere og tungere paa Kommunerne, men hjælpe dem paa denne Maade kan Mindretallet dog ikke gaa med til. Hjælpen til Kommunerne maa sikkert ste paa anden Maade, den maa ste, ved at de hjælpes fra Statskassen. Hjælpes de derimod paa den Maade, at Staten for dem, som hidtil have svaret Kommunestats, lettes, medens det Beløb, som her skulde tilflyde Kommunerne, bliver svaret af den uformuende eller lidet eiende Del af Befolkningen, kan Mindretallet ikke raade til at gaa denne Vej. Vi finde den absolut uretferdig. Naar jeg kommer med den Paaastand, skylder jeg — det indrømmer jeg — Bevis for, at den er rigtig, at de Ubemidlede, de, som hidtil have svaret meget Lidet eller slet Intet, herefter vilde komme til at svare en ganste klækelig Afgift til Kommunerne. Det tror jeg at skyldes Bevis for, og jeg tror, at jeg kan føre det temmelig nøiagtig. Ganste vist siger Flertallet i dets Betænkning, at dette Beløb, som skal tilflyde Kommunerne, vil man jøge anvendt til sociale Forbedringer for de Smaa i Samfundet, til Sygekasser og lignende Foranstaltninger. Det havde jo været en Høflers rar Garanti for de Ubemidlede, om de i Forveien havde set, hvad der vilde tilbydes dem. Der har foreligget dem Tilbud om Alderdomsforførgelsestaxer, men nu er Stillingen anderledes. Det eneste Tilbud, der foreligger, er Sygekasselovsforlaget. Det er det, jeg tillader mig, at lægge til Grund for min Betragtning. Det Tilbud, som Kommunerne skulde kunne faae efter Regjeringslovsforlaget,